

Lukas 2, 41-52 Den 12-årige Jesus i templet

Hvor er det dejligt, at kunne holde kirken åben igen.

Selvom vi med vores lutherske baggrund er opdraget til, at Gud kan findes mange andre steder end lige præcis i kirken, så er det alligevel rart at kunne komme ind i dette særlige hus.

Til trods for at vi ikke kan synge sammen, så kan vi stadig – for en halv times tid lukke verdens bøvl og ballade og magtspil ude.

Både fra vores hjemlige andedam med corona bekymringer og politiske kævlerier. Men så sandelig også billederne, der denne uge kom til os fra Washington. Det var skræmmende billeder af Trump-tilhængere, der stormede kongressen.

Vi vidste nok godt, at den politiske splittelse i USA er afgrunds-dyb. Men at det virkelig skulle komme så vidt!?

Trump har hele tiden talt splittelsen op efter nederlaget, som han ikke ville erkende. Han opfordrede til oprør, og han tilhængere gjorde, som han sagde. Det skete. Der skete et decideret kup-forsøg – og så i USA!!!

Det er i den grad skræmmende, hvordan der kan manipuleres med menneskers virkelighedsopfattelse, så man faktisk kommer til at tro på noget, så meget at man virkelig tror, at det er det rigtige, at det er sandhedEN.

Selvom det for mange af os er utroligt, så tror jeg, at Trump tilhængerne rent faktisk selv tror, at de er blevet snydt. I deres optik har der fundet valgsvindel sted – også selvom ingen svindel har kunnet dokumenteres.

Det er som om, at det er en helt anden virkelighed, de lever i.

Men det er deres opfattelse af sandheden.

Hvis deres sandhed fortæller, at demokraterne faktisk HAR svindlet sig vej til magten, - jamen så er det vel også ok at bruge alle midler, for at forhindre uretten. Altså at demokraterne stjæler den valgsejr, som, de mener, retmæssigt tilhører Trump? Sådan vil jeg tro, de har tænkt.

For det er vel den sandhed, de er blevet fortalt.

Tænk alligevel, at 75 millioner stemte i november på Trump. Det er ganske vist nok langt fra dem alle, der er sølvpapierhatte, Qanon-tilhængere, og som ser Trump som frelser, befrier. Men rigtig mange har trods alt set ham som det bedste alternativ.

Og Trump hyldes af sine tilhængere helt religiøst; - som var han en anden messias og befrier – ja, som ham, der skal frelse dem, USA og verden fra den – som de siger - sataniske magtelite, altså demokraterne.

Det bliver tydeligt, hvor meget ord betyder. Når nogen igen og igen gentager et budskab, bliver det til sidst virkelighed!

Tydeligt bliver det også, at det meget ofte er op til os selv at vurdere og beslutte – hvilken sandhed vi vil følge, og anse for den rette.

Din sandhed, behøver jo ikke være den samme som min. Det er på sin vis op til hver enkelt af os at afgøre, hvad sandheden er for os.

Historien er fuld af skæmmende eksempler på, hvad folk kan finde på - selv i demokratier - , når der males et fjendebillede op, eller når sandheden forskrues eller fordrejes

Kunne det ske for os?

De fleste af os danskere er temmelig lovlydige. De fleste af os har også ret stor tillid til staten og til magthaverne. Så måske ligger det mange af os fjernt at tænke, at vi kunne havne i sådan en situation, at vi skulle gøre oprør.

Men hvis nogen ... også dem, der sidder på magten misbruger deres magt. Skal man så ikke i sidste ende og af alle midler forsøge at forhindre dem i at fortsætte med at gøre det, som de har gang i?

Altså ikke hvis det kun handler om mindre lovbrud. Men hvis det fx er statskup?

For selvfølgelig har vi jo også eksempler på politikere, som, vi hører, ikke helt følger de love og regler, som de bør. Hvis de har et politisk flertal imod sig, kan de nogle gange få næser, hvis det da ikke er så grelt at det kan ende i en rigsretssag.

Også i sådan nogle situationer præsenteres sandheden for os i forskellige versioner.

Hvad er sandheden i fortællingen om den 12 årige Jesus i templet?

Hvis man aldrig har hørt om Maria og Josef og Jesus før, jamen så er den bare en banal historie om en 12 årig, der begynder at prøve grænser af, for at se om hans egne vinger kan bære.

Vi hører om forældrenes bekymringer fordi han er blevet væk, og moderens reaktioner, da han endelig bliver fundet. Vi hører også at drengen er lidt af et vidunderbarn, og at han svarer sin mor igen med – et for førstegangs-læseren – uforståeligt svar om, at han skulle være hos sin far.

Og så slutter historien temmelig kedeligt og moralsk med at drengen efterfølgende skulle være temmelig artig.

Hvis det var historiens eneste sandhed, ville den nok for længst være blevet glemt.

Men der er heldigvis mere, for vi kender jo på forhånd også slutningen på historien. Og med den in mente, så indeholder historien selve glædens budskab.

For så ved vi godt, at Jesus har givet tilhørerne i templet glimt af intet mindre end sandheden. Vi hører i al fald, at de lærde i templet undrede sig over hans indsigt og de svar han gav.

Samtidig ved vi også, at de samme mennesker, som den 12 årige Jesus prædikede for i templet, nok kan have været nogle af de samme, som 21 år senere skulle vende sig mod ham, og få ham henrettet.

Måske der var en del ligheder mellem de jødiske magthavere, der fik Jesus henrettet, og Trump i dag?

Der er i al fald ligheder mellem den måde at menneskemasserne pludselig kan te sig, når deres leder viser retningen. Jesus blev henrettet.

Nej, evangelierne er på ingen måde fortællingen om, at hverken mennesker eller verden er uden bøvl, ballade og med kun én sandhed for mennesker at bestemme sig for.

Men derimod budskabet om, at selvom verden er fuld af bøvl og ballade, så har vi én sandhed at leve efter. Nemlig ham, der også var en dreng på 12 en gang. Kristus.

Den 12årige dreng gik frem i yndest og visdom. Han blev den Kristus, der fortalte os at Gud ikke er ligeglad med os. Men en levende Gud, som ikke kun har hjemme i himlen, men som også har hjemme iblandt os mennesker. For ved at blive menneske viste Gud os mennesker, at han tog vores liv på sig, sådan som det er.

Intet var for små eller trivielt, at han ikke gad det, og ingen var så urent, sølle eller syndigt, at han ikke ville røre ved ham eller hende – og intet var så svært, og angstfremkaldende, at han ikke turde gå ind i det.

På den måde føjede han noget afgørende nyt til vores liv. Han lod sin visdom skinne ind i vores liv.

Han viste os, at vi mennesker er lige, for vi hænger sammen, som grene på et træ, eller som lemmer på en krop, som Paulus skriver det, - og derfor selvfølgelig skal behandle hinanden ordentligt.

Og derfor også tale – ordentlig og pænt til og med hinanden, fordi det altid betyder noget, hvad vi siger

Vi er faktisk gode nok, sådan som vi er.

Den sandhed om ham, har vi at leve efter.

Havde vi kun en fortælling om et tolvårigt vinderbarn, så ville det ikke have gjort nogen som helst forskel for os.

Vi har Gud være lovet så meget mere. Og det er godt for at blive mindet om igen og igen, for så kan alverdens bekymringer og politiske magtspil bare komme an.

Det er fortællingen om, at lys og visdom skinner ind - også i vores liv - med håb om forsoning, sammenhæng, og at der altid nye muligheder, nyt liv!

Amen